

РЕШЕНИЕ

№ 1998

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 08.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **12623** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

С решение № 6880 от 08.06.2021 г. по адм. д. № 4491/2021 г. по описа на Върховен административен съд, е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

Производството е образувано по жалба на С. С. Т. срещу решение № ППН-01-220/2018 от 05.05.2020 г. на Комисията за защита на личните данни, с което оставена без уважение негова жалба рег. № ППН-01-220/10.04.2018 г. срещу [фирма].

В жалбата се излагат подробни доводи за допуснати на нарушения на процесуалния и материалния закон. Моли да се обяви за нищожно оспорваното решение, а в условията на евентуалност се иска неговата отмяна. Претендират се разноски.

В съдебно заседание и с писмени бележки се развиват подробни аргументи за незаконосъобразност на обжалвания акт.

Ответната страна - Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна – [фирма], чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е образувано по

повод подадена жалба с рег. № ППН-01-220/10.04.2018 г. на С. С. Т. срещу [фирма]. В същата се посочва, че жалбоподателят е подал до [фирма] заявление вх. № Г-5525/20.03.2018 г. по реда на чл. 29, вр. чл. 26, чл. 28 и чл. 28а от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Пояснява се, че липсва отговор по подаденото заявление от жалбоподателя, както и че дружеството съхранява, обработва и ползва негови лични данни, въпреки че е налице изрична забрана от негова страна. Настоява да се наложи санкция и да се издадат съответните предписания.

Депозирани са отговори рег. № ППН-01-220-2/23.07.2018 г. от страна на [фирма], с която се оспорва подадената жалба. Твърди, че жалбоподателят е собственик на 5/6 ид. ч. от топлоснабден имот, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 6, ап. 51, поради което е клиент на топлинна енергия. Пояснява за наличието на облигационна връзка между тях, което налага обработването и съхраняването на личните му данни, съдържащи се в нотариален акт за дарение на недвижим имот № 130, том V, рег. № 12200, дело № 0837/2005 г. Поддържа, че е отговорено на заявление вх. № Г-5525/20.03.2018 г.

От административната преписка се установява, че С. Т. е подал до [фирма] заявление № Г-5525 от 20.03.2018 г., с което иска да се отговори дали се обработват негови лични данни и ако това е налице, да се изброят, както и да посочат основание и цел на съхранение и обработване. Настоява да му се даде информация на кои трети лица са предоставени личните му данни. В заявлението е посочено, че липсва негово съгласие и сключен договор, поради което е недопустимо обработването на личните му данни и настоява да бъдат заличени.

Последвал е отговор № Г-5525 от 23.03.2018 г. на [фирма], който е по повод заявлението на С. Т.. В същия се посочва, че дружеството е вписано като администратор на лични данни и за целите на регистър „Потребители на топлинна енергия“ се обработват и съхраняват данни относно физическата и икономическата идентичност на лицата, както и други данни. Отражено е, че дружеството обработва и съхранява лични данни изцяло в съответствие с вътрешните и международните нормативни и технически изисквания и административните действия по обработване и съхраняване на лични данни.

По преписката е налично второ заявление № 13296/14.06.2019 г. на С. Т., с което е поискано от [фирма] да се предостави информация за личните му данни, които се обработват от дружеството. В тази връзка с писмо рег. № 13236/28.06.2019 г. е посочено, че се съхраняват и обработват следните негови лични данни: три имена, ЕГН, адреси (в [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 6, ап. 51 и [населено място],[жк], [жилищен адрес]) и телефонен номер. Отражено е, че източник на същите са заявление – декларация от 19.07.2005 г., подадено от жалбоподателя, ведно с приложен нотариален акт № 44, както и нотариален акт за дарение № 130, с който дружеството се е снабдило от Агенция по вписванията.

По преписката е налично заявление – декларация от 20.07.2009 г., подписано от жалбоподателя, с което се иска откриване на партида за имот с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Към заявлението е представен нотариален акт № 44/03.06.2005 г., от който е видно, че С. Т. е собственик на жилището, за което е подадена молбата за откриване на партида.

Приложен е още нотариален акт за дарение № 130 от 29.07.2005 г., от който се установява, че С. Т. е собственик на 5/6 ид. ч. на имот, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 6, ап. 51 (за останалата 1/6 ид. ч. липсва

информация). От същия нотариален акт се установява, че в полза на Е. Т. е учредено вещно право на ползване върху имота.

Установява се, че на 10.07.2002 г. е проведено общо събрание на етажната собственост с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, на което е взето решение да се сключи договор с [фирма] за извършване на услугата топлинно счетоводство. В тази връзка е сключен договор № 3243 от 30.08.2018 г. за извършване на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода, включително издаването на обща и индивидуални сметки. Приложени са още молби от представител на етажната собственост, в които е отразено, че на адреса е изградена абонатна станция.

По преписката са приложени фактури (за период от 2014 г. до 2019 г.), касаещи стойността на топлинна енергия за обект с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 6, ап. 51, в които е отразено, че получател е Е. Т..

Приложено е писмо вх. 94-00-455/12.08.2019 г. на изпълнителния директор на Агенция по вписвания, в което е отразено, че от [фирма] не са постъпвали искания за предоставяне на лични данни на жалбоподателя.

По преписката е представено влезнало в сила решение от 18.09.2018 г. по гр. д. 11979/2017 г. по описа на СРС, с което е отхвърлен предявен от [фирма] установителен иск срещу С. Т. за дължимост на сумата от 161,43 лева за доставена топлинна енергия през периода от 01.11.2013 г. до 30.04.2015 г. за имот с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 6, ап. 51.

Комисията за защита на личните данни е провела заседание на 09.10.2019 г., на което са конституирани страните: С. С. Т. – жалбоподателя и [фирма] – ответна страна. Проведени са няколко заседания, като на едно от тях (от 20.11.2019 г.) се установява, че жалбата е във връзка с обработването на лични данни за имот, находящ се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 6, ап. 51.

Комисията за защита на личните данни се е произнесла с оспорваното № ППН-01-220/2018 от 05.05.2020 г., с което е оставена без уважение жалбата рег. № ППН-01-220/10.04.2018 г. на С. Т. срещу [фирма]. В оспорвания акт е прието, че жалбоподателят е собственик на имота, поради което има качеството на клиент на топлинна енергия и се намира в договорни отношения с [фирма]. В тази връзка са изложени мотиви, че е допустимо обработването на лични данни на жалбоподателя, за да се осигури събирането на вземанията от клиентите на топлинна енергия.

В съдебно заседание са приложени Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди на [фирма] на клиенти в [населено място] (одобрени с решение № ОУ-02 от 03.02.2014 г. на ДКЕВР). Съгласно чл. 58 ОУ клиентите се идентифицират по следния начин: три имена, адрес на обслужвания имот, адрес за кореспонденция, телефон и/или електронен адрес. Намирането на други идентификационни данни може да се извърши съгласно ЗЗЛД, ако клиентът доброволно е подписал декларация за предоставянето им. В чл. 59 от Общите условия (ОУ) са посочени документите, които следва да се представят при откриване на партида. В чл. 60, ал. 1 и ал. 3 от ОУ се съдържа регламентация, че следва да се представи документ за собственост или документ, удостоверяващ правото на ползване. Според чл. 61, ал. 3 от ОУ [фирма] може да открие партида въз основа на документ, удостоверяващ собствеността или правото на ползване на имота на новия собственик или ползвател, при неизпълнение от клиента на задължението му по чл. 12, т. 11 от ОУ (при придобиване на топлоснабден имот или на вещни парва върху такъв имот да поиска в 30 – дневен срок

от придобиването на посочените права да му бъде открита партия).

В съдебно заседание е представено решение № 20133982/07.06.2021 г. по гр. д. 81015/2018 г. по описа на СРС, но същото е с обезличени данни и не става ясно кои са страните и за кой имот се отнася доставката на топлинна енергия.

По делото са налични множество сигнали за извършени престъпления и писма (молби, заявления, становища и др.) от и за С. Т. и Е. Т., които са неотнормими по делото, тъй като не се отнасят за релевантните факти.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок от надлежна страна, за която административният акт е неблагоприятен.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Жалбата до КЗЛД е подадена на 10.04.2018 г., поради което съгласно § 44, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗЗЛД (ДВ, бр. 17 от 26.02.2019 г.) образуваните до 25 май 2018 г. и неприключили до влизането в сила на този закон производства за нарушения на закона се довършват по досегашния ред.

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД (ред. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.) и прието с необходимото мнозинство (чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 9, ал. 3). Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването. В случая за оспореното решение са гласували четирима със „за“ (видно от протокол № 11 от 25.03.2020 г.), поради което безспорно е формирано мнозинство и решението е валидно взето. В тази връзка не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

Решението е постановено в изискуемата по закон форма съгласно чл. 59, ал. 1 АПК и съдържа фактическите и правни основания за издаването на оспорения акт.

При постановяване на оспорваното решение са допуснати съществени процесуални нарушения.

Със заявление № Г-5525 от 20.03.2018 г. на С. Т. е поискано във вр. с чл. 26, ал. 1, чл. 28, ал. 1, т. 1, ал. 2, чл. 28а, т. 1 и чл. 29 ЗЗЛД от администратора на лични данни следното: 1. да се потвърди дали се обработват негови лични данни от [фирма] и да се изброят; 2. да се посочат основание и цел на съхранение и обработване на лични данни; 3. да се посочи какви данни и на кои лица са разкрити негови лични данни; 4. да се заличат неговите лични данни, ако липсва основание за обработването и съхранението им, за което изрично посочва, че липсва негово съгласие или сключен договор за доставка на топлинна енергия.

Съгласно действащата към онзи момент разпоредба на чл. 26, ал. 1 ЗЗЛД (ред. 19.01.2018 г.) всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се за него лични данни. Според чл. 28, ал. 1, т. 1 ЗЗЛД (ред. 19.01.2018 г.) при упражняване на достъп до информация субектът на лични данни има право да получи потвърждение дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват. В чл. 28а. т. 1 ЗЗЛД е регламентирано правото да се заличат лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон. Упражняването на правото на достъпа до лични данни и правото за заличаване на лични данни се осъществява с подаването на писмено заявление по чл. 29 ЗЗЛД, съдържащо реквизитите по чл. 30 ЗЗЛД, което е направено от С. Т., т. е. същият по надлежен ред е сезирал администратора на лични данни.

Последвалият отговор рег. № ППН-01-220-2/23.07.2018 г. от страна на [фирма] има бланкетен характер, тъй като не дава конкретен отговор по направеното искане за предоставяне на информация по реда на чл. 28, вр. чл. 26 ЗЗЛД. Вместо това са посочени общ положения, че дружеството обработва и съхранява лични данни изцяло в съответствие с вътрешните и международните нормативни и технически изисквания и административните действия по обработване и съхраняване на лични данни.

В този смисъл администраторът на лични данни не се е произнесъл по направено заявление в частта за упражненото право на достъп до лични данни, както правилно се отбелязва в жалба с рег. № ППН-01-220/10.04.2018 г., адресирана до КЗЛД. Административният орган не се е произнесъл по целия предмет на жалбата, тъй като се ограничил единствено да обсъди дължи ли се заличаване на личните данни на С. Т. от страна на [фирма]. Посоченото представлява съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващи правата на жалбоподателя, тъй като липсва произнасяне по всички негови оплаквания срещу [фирма].

Съгласно чл. 32, ал. 1 и ал. 3 ЗЗЛД администраторът на лични данни в 14 – дневен срок от подаване на заявлението се произнася, като взема решение за предоставянето на пълна или частична информация по чл. 28, ал. 1 на заявителя или мотивирано отказва предоставянето ѝ. В настоящия случай липсва произнасяне от страна на [фирма], тъй като не е информирал заявителя какви негови лични данни се обработват относно партидата, водена за адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 6, ап. 51. Липсва произнасяне на основание и целта на съхранение и обработване на лични данни, както и дали са предоставени на трети лица. Следва да се посочи, че горното не може да се счита за изпълнено с писмо рег. № 13236/28.06.2019 г., тъй като е по повод друго заявление № 13296/14.06.2019 г.

КЗЛД следва да обсъди липсата на произнасяне по заявлението за достъп до лични данни и да се произнесе с решение, като прецени дали са налице предпоставките за даване на задължителни предписания, за определяне на срок за отстраняване на нарушението или за налагане на административно наказание. Следва да се отбележи, че съгласно действащата към онзи момент разпоредба на чл. 42, ал. 7 ЗЗЛД администратор, който не се произнесе в срок по заявление по чл. 29, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 1000 лева до 20 000 лева, ако не подлежи на по-тежко наказание.

В отговор рег. № ППН-01-220-2/23.07.2018 г. на [фирма] липсва изричен отказ за заличаване на данни на заявителя, но от общото му съдържание може да се направи извод, че дружеството е отказало заличаване на лични данни по реда на чл. 28а, т. 1

ЗЗЛД, отнасящи за заявителя. Комисията е приела, че на [фирма] има право да обработва лични данни на С. Т., тъй като е клиент на топлинна енергия, като безаналитично е приела за меродавни данните, съдържащи се в писмено становище на дружеството.

Съгласно чл. чл. 28а, т. 1 ЗЗЛД (ред. 19.01.2018 г.) физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора да заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД (ред. 19.01.2018 г.) обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия: 1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; 2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; 4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; 5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; 6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; 7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В настоящия случай е постановено решение от 18.09.2018 г. по гр. д. 11979/2017 г. по описа на СРС, по което страни са [фирма] и С. Т., т. е. същото има сила на пресъдено нещо спрямо тези страни. От решението се установява, че С. Т. не е клиент на топлинна енергия и липсва облигационна връзка между страните за периода от 01.11.2013 г. до 30.04.2015 г. Посоченото има отношение за извършване на преценка дали са налице предпоставките по чл. 4, ал. 1, т. 3 ЗЗЛД (ред. 19.01.2018 г.), даващи възможност за обработване на лични данни. Липсата на облигационна връзка за обсъждания период е в разрез с извода на КЗЛД, че С. Т. е клиент на топлинна енергия.

Съществуват данни, че към настоящия момент [фирма] продължава да обработва лични данни на С. Т.. Съгласно чл. 4, § 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. Според чл. 4, § 8 от Регламент (ЕС) 2016/679 „обработващ лични данни“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

От заявеното в административната преписка се установява, че целите, за които се обработват лични данни са свързани със събиране на вземания по договорни отношения за доставка на топлинна енергия (в случая за обект с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 6, ап. 51). В настоящия случай с решение от 18.09.2018 г. по гр. д. 11979/2017 г. по описа на СРС, а има данни, че и с

решение № 20133982/07.06.2021 г. по гр. д. 81015/2018 г. по описа на СРС, е отречена облигационната връзка за доставка на топлинна енергия между С. Т. и [фирма]. Следва да се отбележи, че Общите условия по чл. 150, ал. 1 ЗЕ се отнасят само за клиенти на топлинна енергия, а в настоящия случай според съдебните актове С. Т. няма такова качество. Посоченото следва да се съобрази от комисията при връщане на преписката за ново разглеждане на подадената жалба.

Следва да се има предвид, че е налице облигационна връзка между [фирма] и Е. Т. (притежателят на вещното право на ползване) по отношение на обект с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 6, ап. 51. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ клиент на топлинна енергия за битови нужди е физическо лице - собственик или титуляр на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединен към абонатната станция или към нейното самостоятелно отклонение. Нормата на чл. 153, ал.1 ЗЕ следва да се тълкува във връзка с разпределението на задълженията между собственика и ползвателя, свързани с ползването на имота съгласно чл. 57 ЗС - ползвателят на имота е длъжен да плаща разноските, свързани с ползването му. От тези норми е ясно, че законът предвижда ползвателят да понесе цялата тежест във връзка с ползването на имота, което е оправдано от гледна точка на това, че само той извлича ползите от вещта, а собственикът не може да владее и ползва вещта си. Разпоредба на чл. 153, ал. 1 ЗЕ не предвижда кумулативна отговорност както за собственика на имота, така и за носителя на ползването на този имот, предвид съществуващите права и задължения за ползвателя, уредени в чл. 56 и чл. 57 от ЗС.

Горното налага да се анализира нотариален акт № 130 от 29.07.2005 г., с който безвъзмездно се прехвърля право на собственост и се учредява вещно право на ползване. Това означава, че качеството клиент на топлинна енергия на вещния ползвател произтича от правоучредителния акт на новия собственик (надарения), т. е. вещният ползвател се легитимира с документ, в който се съдържат лични данни на учредителя на вещното право на ползване (в случая С. Т.). В тази връзка посоченият нотариален акт е необходим да се легитимира вещния ползвател, но заложените цели по събиране на вземания не са свързани със съхранение на информация за собственика (същият не е клиент на топлинна енергия при наличието на вещно право на ползване), освен ако обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора, но такива не са установени по делото, а и не се твърдят от администратора на лични данни.

КЗЛД следва да отчете и наличието на облигационна връзка между С. Т. и [фирма] по отношение на друг обект (гр. С., [жк], [жилищен адрес]), което налага изясняване за коя партия (или и за двете) се обработват лични данни на жалбоподателя.

Горното налага на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК да се отмени оспорвания акт, като преписката се върне на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите на решението.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 38, ал. 2 ЗА в полза на адв. Д. С. следва да се присъди адвокатски хонорар за касационното производство, развило се по адм. д. № 4491/2021 г. по описа на ВАС, както и за настоящото производство. Следва да се отбележи, че от представения договор за правна помощ се установява, че на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА адв. Д. С. е предоставил безплатна правна помощ на С. Т.. Същото следва да се определи в размера по чл. 8, ал. 3 от Наредбата № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, т. е. 500 лева

за всяко производство или общо 1000 лева за двете инстанции.

Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на заинтересованата страна, че не следва да се присъжда адвокатски хонорар за предоставена безплатна правна помощ, тъй като липсвали доказателства за материалното състояние на жалбоподателя. Обсъжданата правната помощ е предоставена на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, а именно на материално затруднени лица. Основанието за безплатно предоставяне на правна помощ и съдействие изрично е посочено в сключения договор между адвоката и жалбоподателя, което израз на свободата на договаряне. За да упражни правото си на присъждане на адвокатско възнаграждение, е достатъчно адвокатът да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че такава се предоставя безплатно на някое от основанията по чл. 38, ал. 2 ЗА, като наличието на конкретно посоченото основание не се нуждае от доказване. В тази връзка не е необходимо да се предоставят доказателства за материалното състояние на жалбоподателя. Адвокатът е престираал труд пред две инстанции, поради което има право на възнаграждение в минимален размер. Приемането на обратния извод и с оглед изхода на делото означава да се пренебрегне правото му на възнаграждение по чл. 36, ал. 1 ЗА. В този смисъл определение № 368 от 06.07.2015 г. по ч. т. д. № 733/2015 г. на ВКС, 2 т. о. и други. Освен това жалбоподателят е освободен от внасянето на такси в настоящото производство поради липсата на достатъчно средства, което означава, че материално затруднено лице. По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. С. Т., решение № ППН-01-220/2018 от 05.05.2020 г. на Комисията за защита на личните данни.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на адв. Д. С. сумата в размер на 1 000 лева, представляваща адвокатски хонорар за предоставена безплатна правна помощ в настоящото производство и в касационното производство, развило се по адм. д. № 4491/2021 г. по описа на ВАС.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: